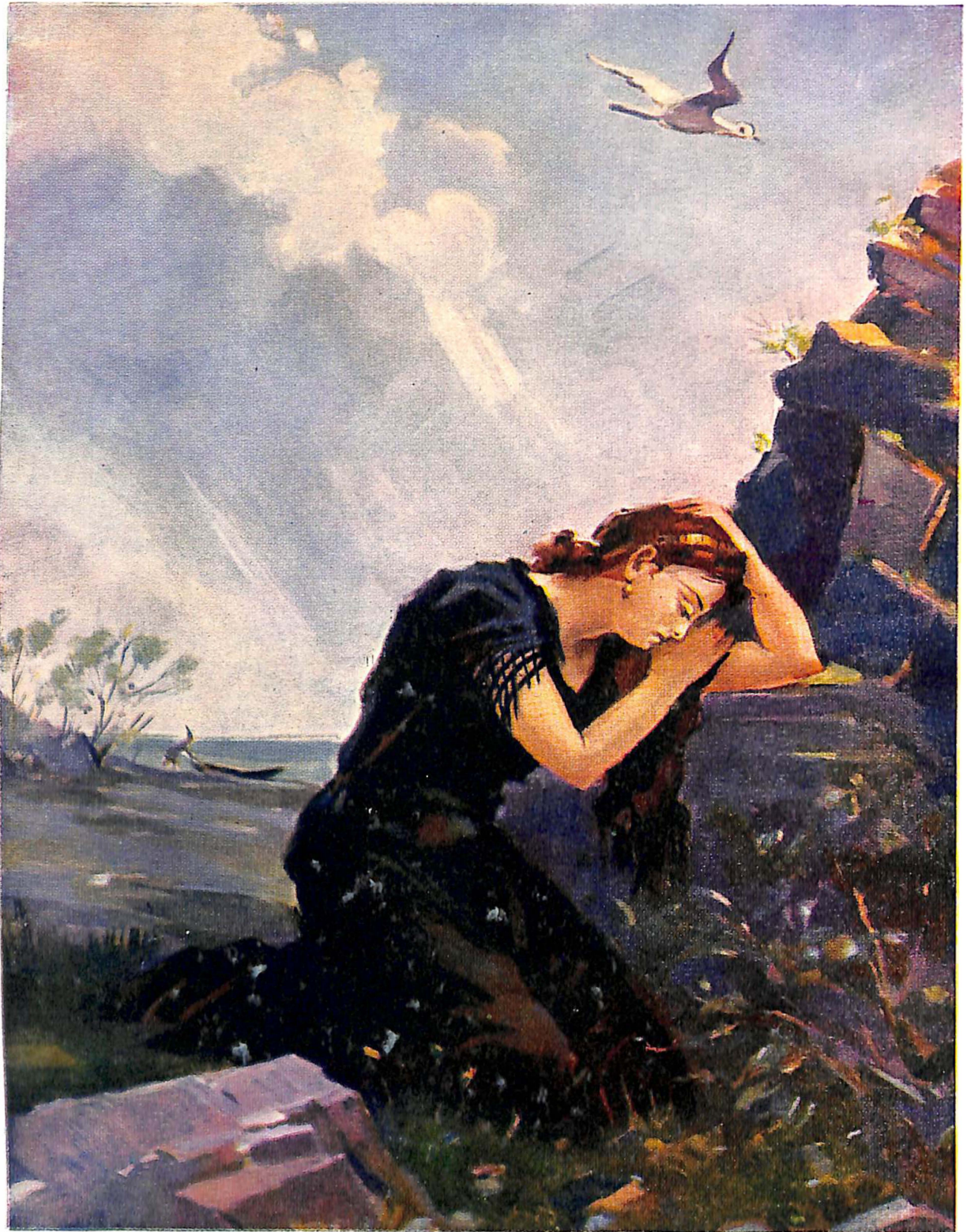

Հովհ. Թումանյան

ԱԽԹԱՎՄԱՐ

ՀԱՅՊԵՏՀՐԱՏ

ԵՐԵՎԱՆ

1959

**Ձևավորումը և նկարները արվեստի
վաստակավոր գործիչ՝
ՄՀԵՐ ԱՔԵՂՅԱՆԻ**

ՕՎ. ԿՄԱՆՅԱՆ

ԱԽՏԱՄԱՐ

(Ու արմանկոմ լոկո)

Արմանկոմ ցոսդարկտեննո լոկդատելկտվո

(Այպետրատ), Երեվան, 1959

Ծիծաղախիս Վանա ծովի
Փոքրիկ գյուղից առափնյա,
Ծովն է մըսնում գաղսագողի
Ամեն գիշեր մի ջրդա:

Ծովն է մըսնում առանց նավակ,
Բազուկներով առնացի

Ձուրը նռդփում, լռդ է սալի
Դեպի կըղզին դիմացի:

Խաժար կըղզուց պառզ ու պայծառ
Մի լույս կանչում է նըրան,
Մի վառ փառոս նըրա համար,
Զըմուռի իր համփան:

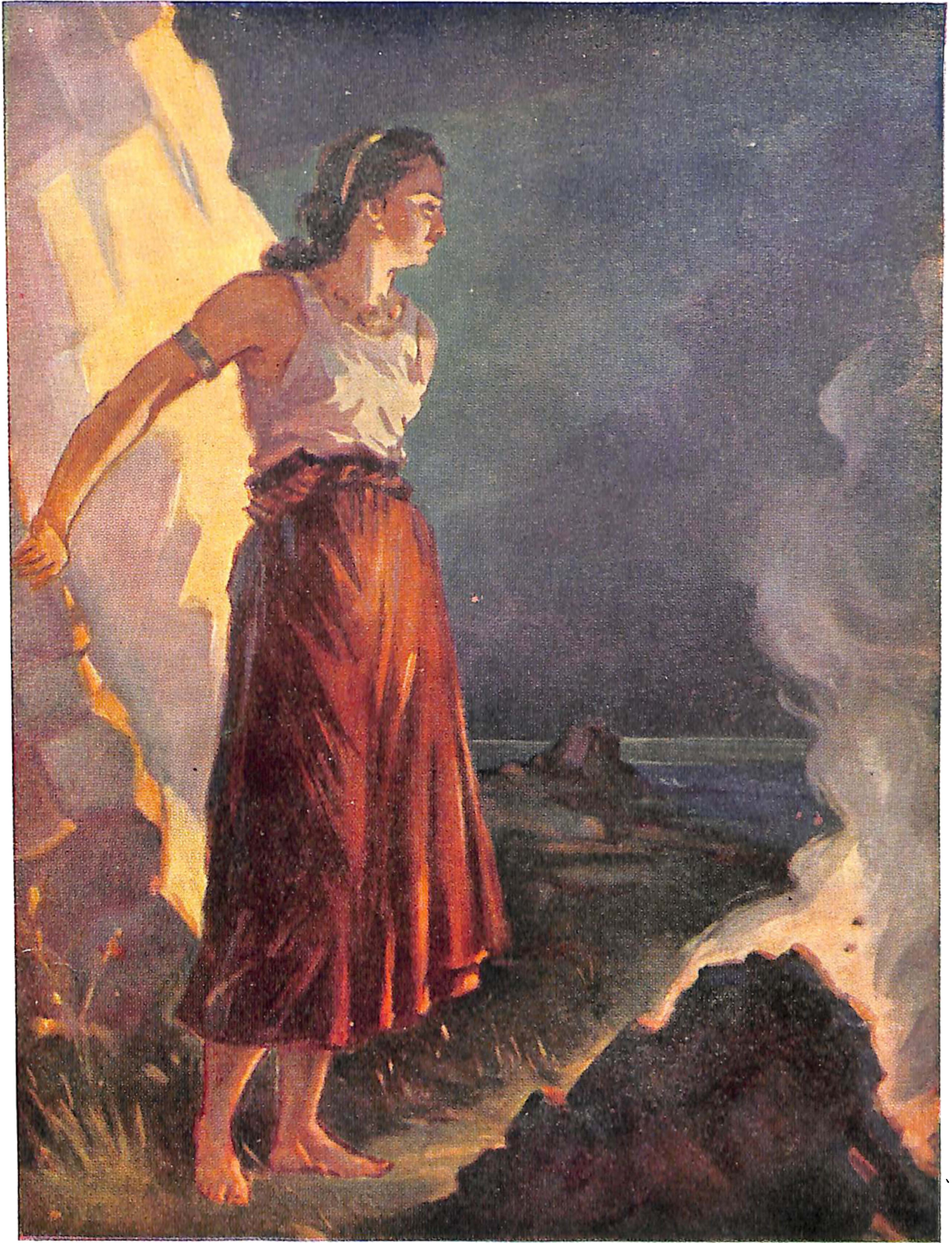
Սիրուն թամարն ամեն գիշեր
Այնտեղ կըրակ է անում,
Եվ ըստասում է անհամբեր
Այնտեղ՝ մոտիկ դարանում:

* * *

Ծըփում է ծովն սղեծածան,
Ծըփում է սիրել սրդի.

Գոռում է ծովն ահեղաձայն,
Նա կըռվում է կասաղի:

Եվ Թամարը սրբասրտի
Արդեն լըսում է մոտիկ
Ջրի ճողիչյուն, ու ողջ մարմնով
Սիրուց այրվում է սասիկ:

Լքոնց: Նովի խավար ափին
Կանգնեց սև-սև մի լուսվեր...
Անա և նա... իբար գրքան...
Կանկաձավո՞ւր լուռ գիշեր...

Միայն ալիքը Վանա ծովի
Ֆեղմ դիպչում են ափերին,

Հըրհըրելով հեռանում եմ
Շրշունչներով անմեկին:

Նըրանք ասես փրսփրոտում եմ...
Ու ասդերը կամարից
Ակնարկելով բամբասում եմ
Լիբբ, անամոթ թամարից...

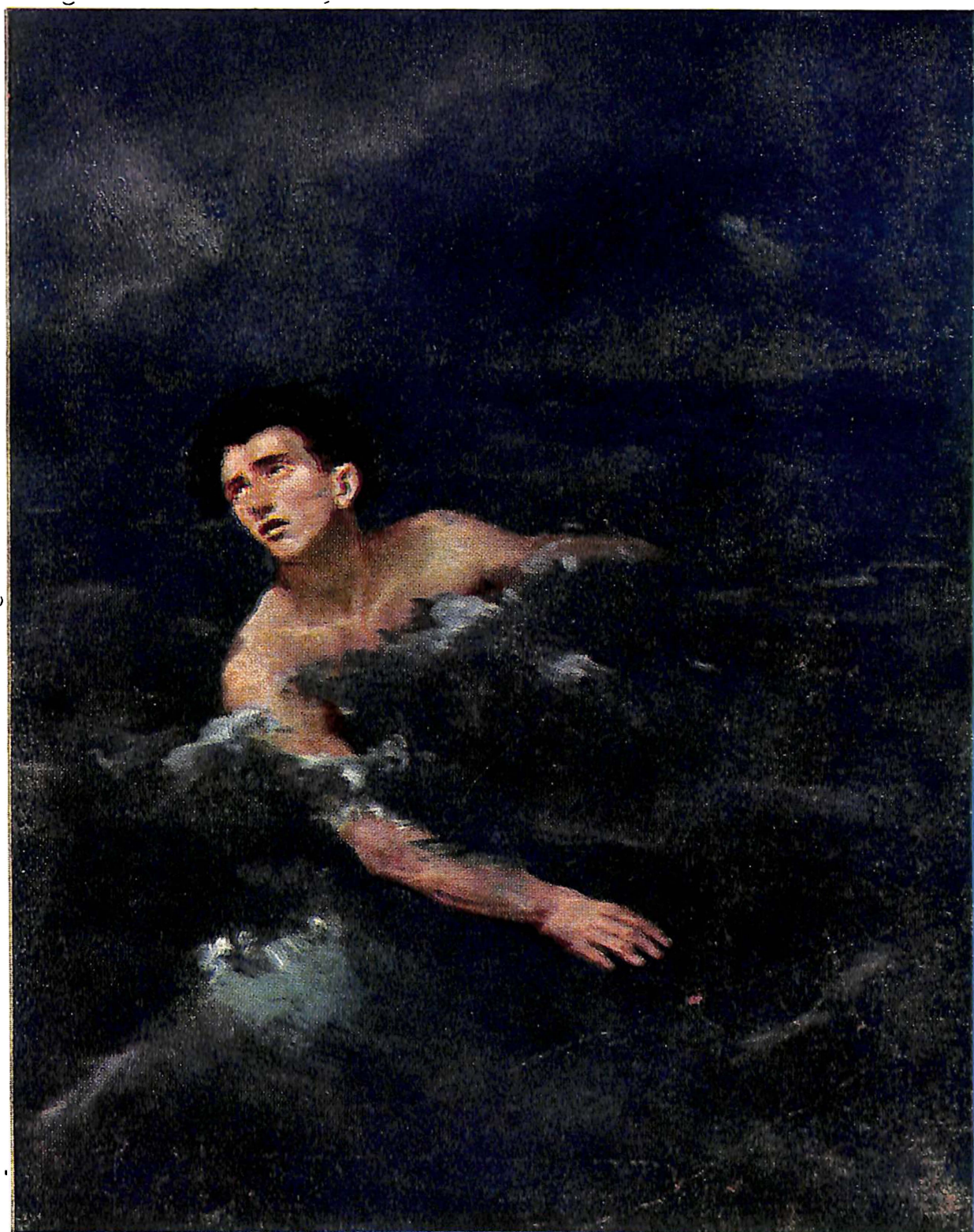
Բամբաստում են կուսի սըրսում...
Ժամ է արդեն... ու կըրկին
Մինն ալեկոծ ծովն է մըսնում,
Մյուսն աղոթում եզերին...

* * *

«Ով է ջահել էն խկախը,
Որ նենց հարբած իր սիրով,

Սրբից հանած ահն ու վախը
Ծովն անցնում է գիշերով:

Ծովն անցնում է մյուս ափերից
Մեր Թամարին համբուրում...
Աղջի՞կ խլի՞ նա մեր ձեռի՞ց...
Ինչի՞՞ սեղ է մեզ դրնում...»:

Էսպես ասին վերադորձ
Կըղզու միջի ջահելներ
Ու թամարի ձեռքով վառած
Լույսը հանգցրին մի գիշեր:

Մութը եցավ խավար ծովում
Լուդորդ Տըղան սիրահար,

Ու բերում է հողմը, բերձւմ
Հառաչանքներն — «Ա՛խ, թամա՛ւր.. »:

Մոտ է ձայնը. խռլ խավարում,
ժայռերի տակ սեպացած,
Ուր ամենի ծովն է գոռում,
Մերթ կորչում է խրլացած,
Ու մերթ լըսվում ուժասլառ,
«Ա՛խ, թամա՛ւր...»:

* * *

Առավոտյան ծավր ծըվաց,
Ավր ձրգեց մի դիակ,
Նրա շուրթին, պաղ, կտրկամած,
Ասես մնում ժամանակ
Սառել էին երկու բառ.

«Ա՛խ, Թամա՛ր...»:

Այն օրվանից սրա համար
Կըղզին կոչվեց Ախթամար:

Խմբագիր՝ Ռ. Քալաշյան
Դեղ. խմբագիր՝ Մ. Բաղդասարյան
Տեխն. խմբագիր՝ Ա. Սահակյան
Վերստուգող սրբագրիչ՝ Բ. Քաջալսյան

Պատվեր 1349

Տիրաժ 25000

Հանձնված է արտադրության՝ 15|V 1958 թ.:
Ստորագրված է արտադրության՝ 27 |I 1959 թ.:
Թուղթ՝ 60X92¹/₂, տպադր. 1,5 մամուլ, հրատ. 2,0 մամուլ,
Գինը՝ 4 ռ.

ՀՍՍՌ Կուլտուրայի մինիստրության Հրատարակչության ներքին և արտերկրյա
արդյունաբերության Գլխավոր վարչության № 1 տպարան, Երևան,
Ալավերդյան պող. № 65: